

GY gaat dan **ELIPHANT**, verzwakt door misvertrouwen:
 Niet agtend' na waardy, de schaduw van den **HAAN**;
 Wiens stem heeft **MY**, myn **ZAAD**, en **HULP** het lyf behouwen,
 Die op uw vriendschaps-breuk, den **LEEUW** woud doen vergaan.
 Zyn trouwe doet my op myn Schild, als Zetel rusten,
 Daar 'k als een **ORPHEUS** nu der **DIEREN** leven meld.
 Uw Zoonen, sterke **OS**, zyn op de vreemde Kusten
 Vertreeden door het **PAARD**, verraden van deez **HELD**:
 Zoo dat 'er Honderden; haar **WEYDEN** moeten derven;
 Wiers vetheid, schynd de wensch der Rustelooze **LEEUW**,
 Die met de **ZWAAN** ver-eent, die zoeken tot haar Erven,
 Ter Wrake van de **HOND**; wiens fel en naar geschreeuw
 Niet ophoud, schoon zyn staart alleen maar werd getreede,
 En, ik om de **EENDRAGTS** **LEEUW**, zyn leven heb gespaard.

Dat, zoo gy **GRIFFIÖEN** myn **OSSEN** had in Vreede
 Doen weyden, reede lag gebogen voor myn zwaard.
 Uw fierheid lang gevierd, by **ZUYD** en **NOORDER PÓLEN**,
 Verschoon' een gifte, zoo onwaardig aan uw magt,
 Als **ORPHEUS** 't Veld verlaat, om zyne **WAARSCHOUW** Schólen,
 Werd aan uw **PYL-BOS** eens de Regte vrugt gebragt.
 Dan zal de **EENHOORENS** Eer verhoogt zyn, door myn toonen,
 Wiens magt een einde maakt, in Erf-regt, list, en sryd.
 Nu rust ik by deez Stam, die de **ADELAAR** komt kroonen,
 Waar ik vol hoop en vrees zyn **BROEDERS** komst verbyd.
 Daar nadert hy myn Oog. Och had gy 't ondertrouwen!
 Van uw **MI-NERVA** niet tot deez tyd uitgesteld,
 Uw **ORPHEUS** had het Schild en Swaard ten sryd behouwen,
 En niet der **DIEREN** Eer, in ledigheid vermeld.

Voor **WILHEM LINNIG** van **KOPPENOL**,

Te bekomen by **ABRAHAM BOEKHOLT**, Boekverkooper op de Hopmarkt,
 op de hoek van de Korsjes-Steeg. 1700.